

VOL. III- No. 1-

BULETINUL CASA ROMÂNĂ

MARCH, 1980

124 MONTECITO
OAKLAND CA. 94.610

CASA ROMANA SI CAPELA
124 Montecito Avenue
Oakland, California 94610
Telephone (415) 932-9480
(415) 934-8558

1. Calendarul evenimentelor CRC	3
2. O aniversare si un indemn--Ilie Smultea	4
3. Tălmăcirii din lirica americană--Nicolae Novac ..	10
4. Fața lui doi--Virginia Balaci	12
5. Teama în plus--Florica Bațu	13
6. Piatra petalei--Florica Bațu	13
7. Adanc dinspre nume--Dumitru Ichim	14
8. Mama lui Iuda--Dumitru Ichim	14
9. Tara--Dumitru Ichim	14
10. Scriitorii români în St. Unite--Th. A. Perry ...	15
11. Spicuri din presa	18
12. Stiri de la CRC	21
13. Special Acknowledgments	24
14. Financial Reports	28
15. Subscription Form	31
16. Calendar of Coming Events	33
17. Fondatorii	34

Expresia sincerei noastre gratitudini D-lui
Viorel Radu pentru inspiratul și sugestivul desen
al copertei Buletinului CR.

BULETINUL "CASA ROMANA & CAPELA" - Anul III, Nr. 1 (3/80)

Redactia: 124 Montecito Ave., Oakland, CA. 94610

EDITOR (PRO-TEM): Ilie J. Smultea

MOTTO:

"IT IS NOT THE NATURAL, EMPIRICAL MAN WHO IS
IMMORTAL AND ETERNAL BUT THE SPIRITUAL, IDEAL, VALUABLE
ELEMENT IN HIM." -- din filosofia lui Nicolae Berdyaev

CALENDARUL

EVENIMENTELOR LA CRC:

- I. La 23 Martie, c., va avea loc ANIVERSAREA A 62 DE ANI
DE LA RE-ALIPIREA BASARABIEI LA PATRIA MAMĂ ROMÂNIA.

Această zi de Duminecă va începe cu Sf. Liturghie la
ora 11 a.m., va continua cu o masă comună și cu un
program dedicat aniversării Basarabiei.

Masa se va servi din bucatele aduse de fiecare--cine

ce poate. Dna Frances
Ocneanu ("hospitality
chairman") va avea
grija rânduelii nece-
sare în legătură cu
servitul mesei.

Intrarea este liberă.
Donatii benevole se
vor accepta cu multu-
miri.

2. C. Sa păr. Ioan Sirbu anunță și invită pe toți
membrii parohiei "Invierea Domnului," prietenii lor
și pe toți cei doritori să participe la Sf. Liturghie
de Paști, care va avea loc Duminecă, 6 Aprilie, c.,
ora 11 a.m., în sala cea mare a CRC, 124 Montecito,
Oakland, CA.

3. Casa română & capela va sărbători aniversarea lui
"Zece Mai," Sămbătă, 10 Mai 1980, începând de la ora
8 p. m.

O ANIVERSARE ȘI UN INDEMN

La 27 Martie se împlinesc 62 de ani de la hotărârea "Sfatului Țării" din Basarabia ca provincia să fie reintegrată patriei mame România.

Cedarea ei de către Turci, contrar tratatelor ce existau între Țările Românești și Imperiul Otoman și prin violarea principiilor de drept internațional a avut loc în 1812, la sfârșitul războiului turco-rus (1806-1812) în care turcii fură înfrânți. Deci, după mai bine de o sută de ani de dominație rusească, populația acestui pământ românesc își exprima, în 1918, în mod decisiv, voința de întoarcere la sânul națiunii române.

Momentul istoric prin care trece România astăzi și situația celor care se găsesc în diasporă, cer o scurtă privire asupra acțiunilor premergătoare actului de unire. Aceste acțiuni oferă un exemplu de ce se poate realiza atunci când diferite forțe sociale și politice devin conștiente de existența unui obiectiv național superior și se unesc pentru atingerea lui.

Unitatea de acțiune a basarabenilor culminează în "Congresul tuturor moldovenilor din Rusia" care se întrunește la Chișinău, la 20 Oct. 1917--decu mai bine de 5 luni înainte de actul propriu zis al unirii. Acest congres cuprinde toate partidele politice și toate organizațiile majore, civile și militare, reflectând întreg spectrul ideologic de la dreapta la stânga:

Spectacolul oferit de masele moldovene de soldați țărani, ofițeri și intelectuali, mărșăluind cu steaguri naționale românești de-a lungul străzilor Chișinăului, în grupuri bine ordonate,

convinseră toată Basarabia despre existența unei mișcări profund populare a cărei reprezentanți aveau

dreptul să hotărască de soarta provinciei. (Andrei Popovici, The Political Status of Bessarabia, Wash., D. C., 1931, p. 142).

Pe baza acestei solidarități în sentiment și voință a maselor populare, Congresul adoptă următoarea rezoluție:

Pe baza culturii naționale a poporului român și a trecutului său istoric;
Conștient de principiul revoluționar care dă dreptul fiecărei națiuni să-și hotărască destinul;
Urmărind unitatea națională a României și afirmarea dreptului de suveranitate națională; și înfrâșit voind să asigure progresul economic și cultural,

Congresul proclamă autonomia teritorială și politică a Basarabiei (A. Popovici, idem.).

Unitatea astfel afirmată își avea rădăcini adânci în viața și experiența comună de veacuri. Ea se dovedi mai puternică decât tendințele ideologice cu vederi politice diferite care fără îndoială existau. Totuși, conducători luminați, găsiră țaria și calea să subordoneze ambițiile personale și înclinațiile particulare de grup unui scop comun tuturor. În acele momente de ecumenicitate națională ei își dădeau seama că ideea unirii putea fi împlinită numai printr'o convergență a aspirațiilor prezente în inima fiecărui grup și a fiecărui om.

Experiența dureroasă a basarabenilor sub dominația rusească a fost de mult constată de un mare număr de istorici și scriitori romani și streini--inclusiv ruși--și nu poate fi tratată aici. Alegem însă pe unul din cei mai distinși istoriografi de reputație internațională, Alexandru Xenopol, ca să spicuiască câteva din vederile lui asupra problemei. În cartea, Resboaele dintre ruși și turci și înfrîurirea lor asupra Terilor române (Iași, 1880), Xenopol are un capitol intitulat

"Românii încep a ~~cunoaște~~ cine sunt rușii" (pp. 63-80). In el se arată că rușii intră, în mod oficial, pentru prima dată în Iași, la 26 Sept. 1769, după ce bătuseră armata turcească prin greșala comandantului oștilor turcești care câștigase prima bătălie dar nu-i urmărise pe ruși ca să-i distrugă (p. 64). Natura relațiilor dintre Rusia și Țările românești reese clar dintr'o proclamație a împărătesei Ecaterina către români: "După măsura credinței voastre și a revnei ce veți avea pentru slujba noastră ce este așa strins unită împreună cu slujba bisericii lui Christos, voim și noi ca să împărțăm către voi a noastră milă și a noastră bunăvoință" (pp. 77-78). Xenopol adaugă că "tot pentru mântuirea credinței cereau rușii ca moldovenii și muntenii să deschidă punga lor și să întrețină oștile moscovite" (p. 79). Xenopol mai arată că dreptul de intervențiune în Țările române pe care și-l lua Rusia prin pacea de la Kuciuc Kajnargi (1774) "fusesse stipulat nu în interesul Țerilor române ci în acelal Rusiei" (p. 119).

Umbra amenințătoare a Rusiei creștea tot mai mult. Prin pacea de la Iași (Ian. 1792) Nistrul devine hotar între Rusia și Turcia și era evident că în saltul următor, așteptând un moment prielnic, imperiul rusesc nu va ezita să rupă din teritoriile românești. Acest moment se realizează la sfârșitul războiului ruso-turc (1806-1812), prin pacea de la 28 Mai 1812. Constrânși de slăbiciunea lor proprie și de presiunea crescândă a Rusiei, turcii, într'un mod cu totul arbitrar, cedează Basarabia. "Prutul, de la intrarea sa în Moldova până la vărsarea sa în Dunăre va fi de acum hotarul între ambele împărății" (p. 208). Comentând asupra acestui act abuziv, Xenopol scrie că răpirea Basarabiei, "izvorul vitelor . . . este și rămâne o crimă. Și anume, crima cea mai mare, distrucțiunea formei de existență celei mai înalte pe pământ, a naționalității Dacă lupta pentru existență dă celui mai tare izbândă asupra celui mai slab, cel puțin ea dă acestuia puțină rezistență, a luptei împotriva elementului cotropitor" (pp. 214-217). În continuare, Xenopol crede că după răpirea Basarabiei românii trebuiau să înțeleagă

și să învețe un lucru: "că dacă există vreun pericol pentru existența lor ca națiune acesta va veni de la nord" și că Rusia "lucrează în conștiință la distrugerea națiunii române A face politică rusească este a da noi înșine arma în mâinile ucigașului, este a trăda interesele cele mai sfinte a le cauzei române" (pp. 217-218).

Acest pericol de expansiune rusească fu recunoscut și de Marile puteri în legătură cu unirea Principatelor române. Pledând pentru cauza unirii, Napoleon III spunea în adresa către corpurile legiuitoare franceze: "Am cerut o mai bună constituire a Principatelor, pentru ca să slujească de apărare contra năvălirilor neconținut renăscându-se a le Nordului" (p. 261).

Lipsa de scrupule a politicii rusești față de România se repetă în ajunul războiului de independență în primăvara lui 1877. La conferința de la Livadia, împăratul Alexandru II, arată "scopul de a merge contra turcilor, trecând prin România și sugerează că ar fi nevoie să se încheie o convențiune." Când primul ministru I. Brateanu răspunde ". . . și în cazul când n'am voi . . . ?" principele Gortchakoff care era prezent, ripostează prompt: ". . . veți fi striviți." Tot așa de prompt fu răspunsul laconic al prim-ministrului: "striviți dar stimati" (pp. 329-330). Convențiunea fu totuși încheiată pentru că, după Xenopol, "era expresiunea unei necesități și oricât ar fi fost de ră ea este îndreptățită pentru că era fatală, neapărată" (340).

Xenopol se ridică însă împotriva naivității politice a conducătorilor români de atunci care n'au știut să tragă foloase atunci când rușii chemau în ajutor armata română la Plevna și dădeau comanda prințului Carol: "cine au împedat pe guvernantii noștri de a pune și ei atunci condițiunile lor rușilor, de ai lega prin un tratat care în graba pe care rușii o aveau, nu putea decât să fie priincios românilor Oamenii îmbătrâniți în politică, să declare în public că nu au nevoie de tratat, întrucât au parola de onoare a împăratului Alexandru" (pp. 343-344).

Recapturarea celor trei județe din sudul Basarabiei, Cahul, Bălgrad și Ismail (ele fuseseră restaurate Moldovei în 1856) de către Rusia în 1878, este văzută de Xenopol ca "o a doua despoiere a românilor, mult mai nerușinată decât cea dintâi; căci dacă la 1812 se abuzase de dreptul protecțiunii, acum se călca în picioare datoria recunoștinței față de contribuția decisivă a armatei române la înfrângerea turcilor--mai ales la Plevna în 1877 (359).

În concluzie, Xenopol crede că "Tratatul de la Berlin [1878] este cel mai mare triumf al Rusiei pe câmpul diplomației" (376-377) (evident, Xenopol n'a trăit să aprecieze Yalta!). Cu privire la România, tratatul dovedește că "românii sunt cel puțin tot așa de reu vezuți și de dușmaniți de ruși ca și de turci. La 1812 rușii ca proteguitori ai românilor le iau Basarabia; la 1878 ca aliați ai lor le răpesc peticul de pământ ce le fusese înapoiat De aceea o alianță cu Rușii în orice împrejurare, o încredere în cuventul sau în subsemnătura lor, va fi totdeauna o nebunie scump plătită" (pp. 377-378).

Cuvintele lui Xenopol nu mai lasă nici o îndoială asupra caracterului nesățios și hrăpăreț al țarului Alexandru II. Dar care-i diferența dintre acel conducător rus autocrat și dictatorii Rusiei Sovietice de 63 de ani încoace? Pe lângă Basarabia, Stalin mai luă Bucovina și Herța de la noi și întinse imperiul țarilor până la Elba. Crușciov înăbuși cu tancuri blindate strigătul de libertate al națiunii maghiare în 1956. Leonida Brejnev folosi alte divizii de tancuri blindate în 1968, să înfrângă voința și aspirațiile poporului cehoslovac spre destinele lui proprii. În prezent, asistăm consternați la violarea suveranității și desfășurarea unor forțe militare sovietice bine echipate în Afganistan.

În fața acestor fapte, cele două aspecte de reținut la cea de a 62-a aniversare a Basarabiei sunt: mesajul clar lăsat nouă de Xenopol și exemplul de solidaritate și ecumenicitate națională dovedite de toate grupările politice din Basarabia la 27 Martie 1918.

Bătălia se dă, în prezent, în domeniul cercetărilor asupra faptelor istorice și canalizarea lor efectivă și unitară înspre oamenii de răspundere ai Occidentului. Ar fi o lipsă de înțelegere a momentului să se mai pună probleme și ambiții de ordin personal înaintea celor de existență națională în diasporă.

— ILIE SMULTEA

U M O R

Aflând despre ultima descoperire americană, "un computer care prezice viitorul," Brejnev profită de "hot line"--ul dintre Kremlin și Washington și-l chiamă pe Jimi Carter.

- B. - E adevărat că oamenii voștri de știință au descoperit un astfel de computer fenomenal?
- C. - Da, este adevărat!
- B. Felicitări pentru această înaltă realizare
Și . . . aș putea să te rog ceva personal?
- C. - Cu plăcere dacă-mi stă în putință!
- B. - Ai putea să întreb "computer"-ul cine va face parte din "Polit buro"-ul nostru în decada lui 1990?
- C. - Desigur--așteaptă doar câteva momente.
- C. - (după câteva momente) - Da, "computer"-ul a produs lista întreagă. Îmi pare rău însă că nu o pot citi; toate numele sunt în limba chineză!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

PE CINE NU LAȘI SĂ MOARĂ NUTE LASĂ SĂ TRĂIEȘTI

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

TĂLMĂCIRI DIN LIRICA AMERICANĂ:

=====STEPHEN CRANE=====

CĂLĂTORUL

Călătorul
Zări poteca spre adevăr
Și fu cuprins de mirare;
Crescuse mare buruiana pe ea.
"Hm", spuse,
"Văd că n'a mai trecut nimeni pe aici
De multă vreme".
Mai târziu observă că fiecare buruiănă
Era câte-un cuțit.
"Ei", murmură el în cele din urmă;
"Fără îndoială că se mai găsesc și alte drumuri".

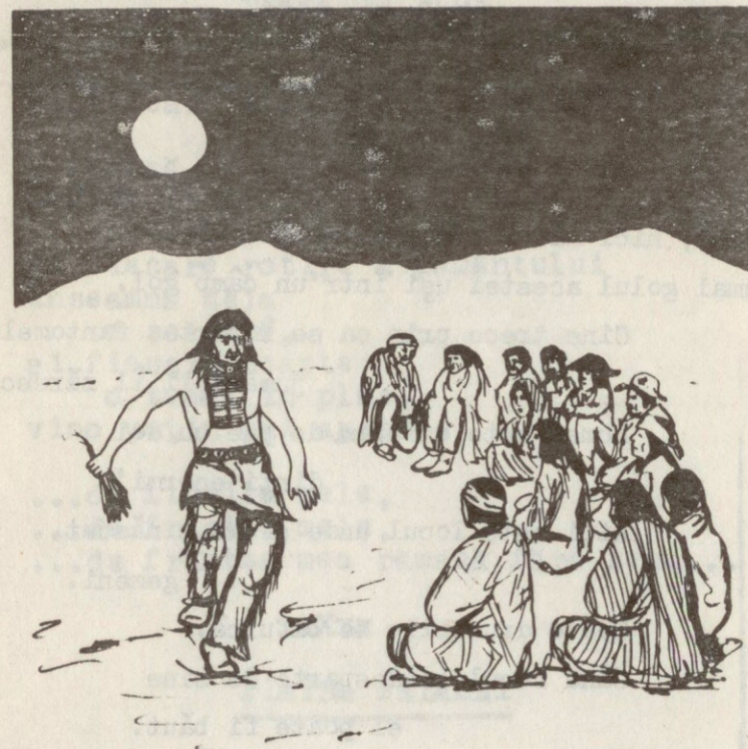
UN OM ÎNVĂȚAT

Un om învățat a venit la mine odată.
Mi-a spus, "Eu cunosc drumul - vino".
Și-am fost nespus de bucuros de invitare.
Împreună, ne-am grăbit.
Curând, prea curând, ne găseam
Acolo unde ochii își erau ne folositori,
Și eu nu cunoșteam drumul de sub picioarele
mele.
M'am sprijinit de mâna prietenului meu;
Dar în cele din urmă acesta strigă:
"Sunt sfârșit".

de NICOLAE NOVAC

NICOLAE NOVAC:

TĂLMĂCIRI DIN LIRICA AMERINDIANĂ

COMANCHE

REÎNCARNARE

Vom trăi iarăși,
Iarăși vom trăi.
Razele soarelui se împrăștie -
Hei, hai !
Razele soarelui se împrăștie -
Hop-șa-șa !

FATA LUI DOI

O uşă; nici măcar atât, numai pragul,
numai golul acestei uşi într'un câmp gol.

Cine trece prin ea se împarte, fantomele
jumătăţii îl zăresc.

Lumea este o furcă de pae cu doi
dinţi enormi!

Aici este locul unde sfera a născut
gemeni.

Toate drumurile se bifurcă.

Când focul se desparte de sine
el poate fi băut.

Pâinea care se frânge în două devine
soare.

Chipul priveşte. Chipul se lasă privit.
Ecou, hai să mergem de mână!

Oglinda a despiciat lumea.

VIRGINIA BALACI.

FLORICA BAŢU:TEAMĂ ÎN PLUS

când timpul se numără altfel
şi fiecare zvâcnire a inimii

o frunză,
palidă frunză,
căzând din copac
şi fiecare rotire a pământului
înseamnă deja
o scădere,
şi fiecare noapte
o teamă în plus,
vino puţin mai aproape.

...de liniile mele,
...de fricile mele,
...de fruntea mea rămasă fără semn...

xxXxx

PIATRA PETALEI

copiii vor râde copii în petale
copiii veniţi
copii neveniţi
dar cine mai ştie ce-i drumul
şi punctul
şi cine mai ştie ce'nseamnă "bătrân"?
copacii
ne-or ridica
în vârfurile de sus ale crengilor
şi vântul
va scrie
cu noi
infinutul mişcării
pe-un cer
infiniuit...

xxXxx

DUMITRU ICHIM

ADÂNC DINSPRE NUME

De ce sortit sunt nevederii?
Cu ochi de lut, doar lut absorb,
Liturgic înfloriră merii
Pe lângă noaptea mea de orb.

Pentru copaci dă-mi ochi de ape,
Dă-mi pentru oameni ochi de stânci,
Iar pentru Tine ochi de-aproape
Că prea ți-s numele adânci!

Atât de-adânci că nu sunt nume
Și nu-s cuvânt de prins în ham,
Eu nu știu pentru ce anume
Nu m'ai lăsat în somn de ram,

Ci din copac răpind rotunzul
L-ai aruncat prin calendar,
Bătrânii munți cu duh pătrundu-l...
Dar dă-mi vederea 'n schimb măcar!

POEME HA IKYMAMA LUI IUDA

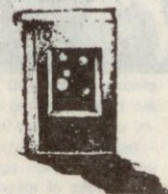
Petrificată
Funia'n copac. Turtur
Unde-ți sunt norii?

*

TARA

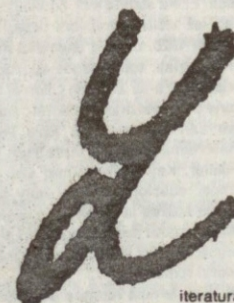
Până departe
Ziua de Paști cu AI-MEI -
Masa rotundă!

-XX-

Scriitori români în Statele Unite

THOMAS A. PERRY

literatura

americană este o țesătură din fire de o imensă diversitate — povestirile puritane ale lui Hawthorne, schițele lui Singer, scrise în idiş, versurile și eseurile autorului de origine spaniolă Santayana, romanele norvegianului Rohvaag (despre compatrioții săi stabiliți în ținuturile sălbatice din interiorul continentului nord-american), sau romanele indianului Momaday. Iar în acest amplu

caleidoscop se află și contribuții românești — pline de culoare și substanță.

În Statele Unite, primii scriitori de origine română erau emigranți care se stabiliseră aici înainte de Primul Război Mondial, dar ale căror scrieri au început să apară în perioada interbelică. Konrad Bercovici, un transilvănean care studiasse muzica la Paris, s-a stabilit în anul 1916 la New York, unde a fost angajat ca organist al așa-numitei Grace Episcopal Church. La început descurajat de faptul că nu cunoștea destul de bine limba engleză, acesta a reușit să facă progrese rapide citind, cuvânt cu cuvânt, „The Way of All Flesh” de Samuel Butler. În 1917, Bercovici se afla deja la începutul unei noi cariere, odată cu angajarea sa în redacția publicației new-yorkeze World.

În acea perioadă de înflorire a jurnalismului investigației, Bercovici a publicat o carte în care descria sistemul de funcționare al organizațiilor filantropice. În centrul preocupărilor sale se afla însă viața emigranților stabiliți în America și amintirea timpului petrecut de ei în mediul țărănesc din Transilvania. Prima năvelă publicată de el, intitulată „Ghitza”, descria viața unor țigani. În 1919, el a publicat o colecție de povestiri similare sub titlul „Ghitza and Other Romances of Gypsy Blood”. Năvela „Ghitza” a fost inclusă în volumul din 1920 al colecției „Best Stories” publicată de O'Brien. Au urmat romane cu subiecte asemănătoare — „Murdo” (1921), „Singing Wind” (1926) și „Peasants” (1928) — și o piesă intitulată „Costa's Daughter” (1923).

Cu aceste cărți, Bercovici și-a câștigat reputația de cunosător al vieții țigănilor, reputație pe care aceștia din urmă au acceptat-o cu simpatie, cu toate că Bercovici însuși nu era țigan. El copilărise însă printre țigani și ajunsese să le cunoască bine obiceiurile și mentalitatea. Bercovici nu s-a mărginit însă la această tematică; el a scris de aseme-

nea povestiri despre românii din țara sa natală și despre cei din Lumea Nouă, iar romanul „*Around the World in New York*” (1924) este o trecere în revistă a diferitelor colonii etnice din acest oraș, printre care și colonia română din vecinătatea bulevardului *Second Avenue*. Aici, el amintește de micul teatru din apropiere de *Winter Garden*, unde erau puse în scenă piese vorbite în limba română, de vechea biserică de pe *Houston Street* și de restaurantul aflat între *Second* și *First Street*, unde românii se adunau pentru a asculta țambalul și unde îi puteai întâlni câteodată pe Dos Passos, O'Neil, Heifetz sau Elman.

„*On New Shores*” (1925) este relatarea unei călătorii în Statele Unite, călătorie în cursul căreia cititorul întâlnește cele mai diferite colonii de imigranți — daneze, cehe, poloneze, germane, lituaniene, japoneze... În statul Montana, în apropierea localității Helena, Bercovici descoperă „sute de ciobani români” stabiliți într-o regiune deluroasă care îi amintește autorului de peisajul moldovean. Acești oameni erau „îmbrăcați așa cum fuseseră străbunii lor încă pe vremea romanilor” și „cîntau din fluiet trisele lor doine, în timp ce oile pășteau pe povișniș”. În statul Ohio, el întâlnește români care, muncind în mine și în magazinele orașelor Chicago, Cleveland, Pittsburgh, Detroit și St. Paul, reușiseră să-și cumpere mici ferme, unde puteau duce din nou viața dorită, cea cu care fuseseră obișnuiți. În așezările lor, care se aseamănau cu satele românești, acești oameni își petreceau sărbătorile conform vechilor datini, păstrându-și portul, cîntecul și dansurile.

Ocazional, Bercovici a părăsit tematica vieții țiganilor, a țărănilor români și a imigranților. În 1926, el a publicat romanul „*Volga Boatman*”, care a devenit un *best-seller* și un mare succes de casă ca ecranizare realizată de Cecil B. DeMille.

eter Neagoe s-a alăturat fluxului de emigranți al vechiului Imperiu Austro-Ungar, el ajungând în Statele Unite în 1901. Neagoe era pictor, și el a început să scrie de-abia cu circa două decenii mai târziu. Împreună cu soția sa, și ea pictoriță, Neagoe a cumpărat o fermă în regiunea Dealurilor Berkshire din vestul statului Massachusetts, o regiune preferată de artiști. El s-a stabilit aici, continuând totodată să viziteze frecvent orașul New York. În 1926, urmînd exemplul multor alți expatriați, soții Neagoe au plecat la Paris, unde s-au alăturat coloniei americane din acest oraș, în cadrul căreia aveau să-l cunoască pe Ezra Pound, Ernest Hemingway, Gertrude Stein, Henry Miller, Kay Boyle și mai ales Whit Burnett, redactor al revistei *Story*, publicație ce apărea la Viena. În această revistă au apărut primele povestiri ale lui Neagoe, a căror tematică era legată de folclorul românesc.

În 1933, familia Neagoe s-a întors în Statele Unite pentru a locui o vreme în comunitatea artistică din Santa Fe (statul New Mexico), oraș ale cărui împrejurimi îi aminteau scriitorului de meleagurile natale. Mai târziu, el avea să scrie că „aerul și soarele din New Mexico erau la fel ca în regiunile transilvănene de la poalele Carpaților”. Înconjurat de un asemenea peisaj, Neagoe și-a putut aminti cu ușurință de oamenii acelor locuri natale. El a scris aici primul său

roman, „*Easter Sun*” (1934), o carte despre viața oamenilor de la țară. În anul următor, el a publicat o colecție de scurte povestiri, „*Winning a Wife and Other Stories*”, a căror acțiune se desfășoară fie în România, fie în comunitatea română din New York. Acțiunea celui de al doilea roman al său, „*There Is My Heart*” (1936), se petrece în sate transilvănene locuite de sași și români.

După o întrerupere cauzată de Al Doilea Război Mondial, Neagoe a publicat în 1949 lucrarea autobiografică intitulată „*A Time to Keep*”, care cuprinde amintiri nostalgice despre micul sat transilvănean „așezat pe o cîmpie înconjurată pe jumătate de dealuri scunde, în spatele cărora se ridică altele, mai înalte, după care se zăresc piscurile albe ale munților”. Casele și hambarele aveau „acoperișuri de pale, dintre care unele alte de vechi, încît erau acoperite cu buruienii care le făceau să arate ca niște căciuli de blană”. „... Iar pereții exteriori erau spoziți în alb, cu excepția celui dinspre stradă care, la bază, avea un brlu albastru ca cerul”. Ultimul roman al lui Neagoe, intitulat „*No Time for Tears*” (1958), povestește viața imigranților evrei ce locuiau la New York în gheto-ul de dincolo de Podul Brooklyn.

Printre scrierile nepublicate descoperite după moartea sa se afla un manuscris de 150 de pagini ce conținea o reîntoarcere a aventurilor lui Păcălă.

Neagoe a murit în 1960, iar Bercovici în 1961. El au aparținut primei generații de scriitori americani de origine română. Majoritatea lucrărilor lor au satisfăcut acea curiozitate a americanilor pentru tot ce este exotic. Generația următoare de scriitori români își făcuse însă deja apariția, ea fiind caracterizată de un spectru mai larg de talente, teme, stiluri, genuri și preocupări. Am putea spune că începutul acestei ere noi coincide cu sosirea lui Mircea Eliade la Universitatea Chicago, în 1956.

liade este fără îndoială cel mai distins membru al acestui grup de scriitori. La sosirea sa în Statele Unite, Eliade publicase deja o serie întreagă de lucrări și se bucura de multă apreciere în lumea întreagă. El vizitează și astăzi adesea Franța, păstrînd legături strînse cu intelectuali europeni. Vizitatorul îl va întâlni de obicei pe Mircea Eliade în biroul său tîcșit cu cărți, din incinta universității — un om mic de statură, amabil, un excelent gînditor și un interlocutor elocvent care se arată a fi foarte generos cu timpul și atenția sa.

Lucrarea „*Birth and Rebirth*” (1958) a fost urmată de un lung șir de publicații de specialitate aparținînd domeniului cărului Eliade îi datorează renumele de care se bucură astăzi — istoria religiilor și mitologiilor. Eserurile sale filozofice, care au luat naștere după sosirea sa în Statele Unite, i-au adus de asemenea reputația de a fi un mare gînditor contemporan. Renumele său în lumea studiilor savante a atras recent atenția publicului cititor asupra celorlalte scrieri ale sale, povestiri și romane, și în special asupra romanului „*Forêt interdite*”, a cărui traducere în limba engleză a fost publicată în 1977 de către editura *University of Notre Dame Press*. Cu cîțiva ani în urmă, „*Secretul Honigberger*” a apărut de asemenea în versiunea engleză intitulată „*Two Tales of the Occult*”.

În 1977, Eliade a publicat scrierea autobiografică „*No Souvenirs*”, carte compusă din extrase provenite din jurnalele sale, care „reflectă, fie doar fragmentar, diferitele etape și aspecte ale experiențelor și descoperirilor mele în America”. „... Unele dintre aceste descoperiri”, mărturisește în continuare autorul, „mi s-au înfățișat în adevărata lor însemnătate de abia în cursul vacanțelor petrecute în Europa”. Aceste notițe dezvăluie reacțiile lui Eliade față de un

mare număr de curente și tendințe intelectuale americane, diferite fenomene sociale și evenimente petrecute în deceniul al șaptelea, ca și față de valorile etice americane în general; altele, ele nu sînt altceva decît expunerea unor impresii provocate de peisajul american — un viscol la Chicago, spre exemplu, cu „automobile îngropate în zăpadă” și „... Grupuri de oameni făcîndu-și drum printre nămeți, dar gîlăgios, vesel. Orașul a devenit dintr-odată uman”.

Tînărul poet Andrei Codrescu a ales un alt drum, alăturîndu-se poeziei din San Francisco, ale căror lucrări el le tradusese înainte de a sosi în Statele Unite. Primul său volum de versuri publicat în Statele Unite, „*License to Carry a Gun*” (1970), a fost premiat, fapt în urma căruia Codrescu a primit, în 1973, o bursă din partea instituției guvernamentale *National Endowment for the Arts*. De atunci, el a publicat noi colecții de versuri, dintre care cel mai bine cunoscut sînt „*History of the Growth of Heaven*” (1971, 1973) și „*The Lady Painter*” (1977). El a publicat de asemenea două nuvele, „*The Life and Times of an Involuntary Genius*” (1975) și „*The Repentance of Lorraine*” (1977). Versurile sale trăiesc prin acele juxtapuneri absurde și ironice întîlnite în anumite genuri ale literaturii române; semnificativ este de asemenea faptul că el își semnează uneori lucrările cu pseudonimul Tzara sau Urmuz. Versurile sale au apărut de asemenea în reviste ca *Poetry*, *Saturday Review of Arts* și *The University of Chicago Review*.

Un alt cerc de scriitori, care se adresează însă unui număr mult mai restrîns de cititori, îl formează cei care scriu în limba română pentru diferitele reviste românești ce apar în Statele Unite. Cel mai productiv dintre acești scriitori este probabil Nicolae Novac, care locuiește în apropierea localității Gary din statul Indiana. Pe lîngă colecțiile sale de

versuri și schițe scrise în limba română, Novac contribuie substanțial, în calitate de redactor, la realizarea unor publicații ca *Vers* (Albany, statul New York) și *Drum* (Pittsburgh, statul Pennsylvania).

Alți cîțiva scriitori trebuie amintiți aici: Rion Bercovici (fiul lui Konrad), autor al romanului „*For Immediate Release*” (1937); talentatul poet Aron Cotruș, care și-a petrecut ultimii trei ani de viață în Statele Unite și care este înmormîntat la Long Beach; Eugenia Adams Mureșanu, o tînără scriitoare care locuiește la New York și ale cărei numeroase scrieri în limba română au fost urmate recent de „*Assault on Eden*” (1977); Ștefan Baciu, profesor la Universitatea Hawai, care scrie de obicei în limba română sau spaniolă, dar care a publicat de asemenea un volum de versuri în limba engleză, intitulat „*Ukelele*” (1972), și este redactor al revistei *Mele*.

Este greu de găsit puncte comune ale acestor scrieri literare, singura lor asemănare fiind persistența substratului românesc, fie deschis și voit (precum în referințele lui Eliade la tradiția spirituală românească, în povestirile nostalgice ale lui Neagoe și Bercovici, sau în pseudonimele lui Codrescu), fie ca e-couri ce se fac auzite ocazional. Experiența și peisajul american sînt însă și ele prezente — în descrierile și relațiile lui Bercovici, în povestirile lui Neagoe despre viața din orașul New York, sau în imaginile culese de Codrescu pe un aeroport american („*Getting a Cup of Coffee at the Orange County Airport*”).

Interacțiunea dintre spiritul românesc și experiența americană este probabil cea mai potrivită definiție a scriitorului român din Statele Unite.

Profesorul Thomas A. Perry face parte din catedra de filologie de la East Texas State University din orașul Commerce. El a predat o vreme în România sub auspiciile așa-numitului International Research Exchanges Board.

SPICUIRI DIN PRESĂ

Intr'un articol apărut în numărul curent al lui New York Review of Books (March 20, 1980, pp. 7-8), Petre Reddaway constată că Moscova a lansat o nouă ofensivă contra dizidenților, care "reprezintă o nouă provocare pentru occident." Incepând din August, 1978, au avut loc 97 de procese în care 217 persoane au fost condamnate la închisoare sau internate forțat în spitale psihiatrice. Alte câteva sute au fost arestate și aruncate în închisori pentru "abateri politice violente" sau condamnați la pedepse mai scurte, câteva luni de închisoare.

Printre victimele persecuțiilor sunt 14 ucrainieni, 13 tătari din Crimeea, 9 evrei, 7 lituanieni, 5 germani și câțiva armenieni, georgieni și estonieni. Exilarea fizicianului Andrei Sakharov și a soției sale s'a făcut fără nici o bază legală.

Autorul crede că protestul și sancțiunile persistente ale conducătorilor occidentali au un efect salutar pentru că "regimul sovietic are nevoi economice care depind de occident și --pe lângă problema invaziei din Afganistan--este ahtiat după respectabilitate și sprestigiu internațional." Moscova pare preocupată să prevină manifestări dizidente cu ocazia olimpiadei din Moscova și a conferinței drepturilor omului care va avea loc în Spania.

Publicația poloneză Stadium--Ian. 1980 (Centrul de studii nord-americane pentru afaceri poloneze, Ann Arbor, Michigan) observă că represaliile crescând impotriva grupărilor de rezistență din Polonia nu fac decât să cimenteze mai mult forța acestor grupări.

Critica măsurilor sociale și politice a le guvernului crește alături de manifestarea publică a nationalismului polonez. Confederația Poloniei independente (KPN),

organizată într'un adevărat partid politic în opoziție, cere "să se pună capăt dependenței politice de Rusia." Aproximativ 90 de persoane, care plănuiau celebrarea aniversării de 61 de ani de la eliberarea Poloniei, au fost arestate de poliție. Acest fapt însă n'a împiedecat o demonstrație publică în care circa 5,000 de oameni au mărșăluit pe străzi spre normantul eroului polonez necunoscut. În discursul pronunțat acolo, Andrzej Czuma, unul dintre conducători, a denunțat lipsa de independență a Poloniei ceiace a atras arestarea lui. La procesul care a avut loc pe la mijlocul lui Decembrie trecut, Czuma și ceilalți "au folosit procesul drept platformă pentru criticarea publică a regimului."

Stiri asemănătoare parvin de la David K. Willis, corespondentul ziarului Christian Science Monitor (Ian. 16 1980--W. ed.) în Moscova, cu privire la Estonia. "Câteva sute de estonieni, mulți dintre ei elevi de liceu, au organizat o demonstrație publică în centrul universitar Tartu în ajunul Crăciunului (1979). Au aprins lumânări au cântat cântece patriotice și au cerut independență."

Această manifestație cât și persecuțiile împotriva unor personalități culturale, ingineri și muncitori sunt consecința directă a lansării unei "Baltic Charter" (Aug. 1979) prin care se cere "independența baltică și publicarea clauzelor secrete din tratatul Sovieto-German încheiat în 1939."

Acelaș corespondent (Ian. 29, 1980), ne comunică despre o scrisoare către L. Brejnev și către secretarul general al Națiunilor Unite, K. Waldheim, semnată de 5 estonieni și 25 de lituanieni și latvieni, condamnând invazia sovietică în Afganistan. "Scrisoarea face o paralelă cu marșul trupelor sovietice în țările baltice în 1940."

La 20 Sept. 1944, Averell Harriman, ambasadorul american în Moscova, raporta ministrului de afaceri externe în Washington, D. C.: "Ceiace mă înspăimântă este faptul că atunci când o-țară începe să-și extindă

influența dincolo de hotarele ei, sub pretextul zonelor de securitate, este greu de văzut unde este linia de demarcație. Dacă se acceptă noțiunea că Uniunea Sovietică are dreptul să penetreze țările imediat vecine pentru rațiuni de securitate, atunci devine tot logic ca, la un alt moment, să urmeze penetrarea vecinilor următori" (Geir Lundestad, The American Non-Policy towards Eastern Europe, 1943-1947, Col. Univ. Press, 1979).

În timp ce fostul președinte J. F. Kennedy se frământa să găsească cea mai potrivită cale de a trata cu șefii Kremlinului, se adresa lui Charles Bohlen, "cel mai bine cunoscut sovietolog al nostru: 'când se vor opri? Când întâlnesc oțel'" (when they meet steel)--fu răspunsul fostului ambasador la Moscova.

Sub titlul "Der 'Fall Pîrvulescu'" (Cazul Pîrvulescu), bine cunoscuta revistă de cercetări Wissenschaftlicher Dienst Südosteuropa (Nr. 11, 1979--München, RFG), relatează o întâmplare neprevăzută care a tulburat ordinea ce de obicei domnește la congresele partidului comunist român.

Un venerabil veteran al PCR, Constantin Pîrvulescu, fost membru în Politburo, președinte al marelui Adunări naționale, decorat ca "erou al muncii socialiste" s'a ridicat și a vorbit în congresul al 12-lea (18-23 Nov. 1979), împotriva re-alegerii lui Nicolae Ceaușescu ca secretar al partidului. Motivele octogenarului Pîrvulescu au fost două: primul, "pentru că el [Ceaușescu] a pus interesele personale mai presus de a le țării și al doilea, pentru că a înlăturat principiul democratic din partid și s'a așezat pe sine însuși în "centrul unui cult personal fără precedent" (p. 262, col. 2). Riposta lui Ceaușescu a fost plină de mânie numindu-l pe vechiul său tovarăș "intrigant, provocator și trădător" (p. 263, col. 1).

Revista W. D. Südosteuropa mai constată că la aniversarea vârstei de 75 de ani (Oct. 1970), Ceaușescu însuși l-a onorat pe Pîrvulescu în cadrul partidului și l-a numit "activist credincios în lupta pentru realizarea idealurilor proletare" (p. 273, col. 2). Se naște întrebarea, când l-a descris Ceaușescu pe Pîrvulescu în adevărta lui lumină în 1970 sau în 1979?

STIRI de la CRC

Comunitatea românilor din nordul Californiei a petrecut împreună o zi memorabilă, inaugurarea plăcii comemorative a fondatorilor Casei române & capele și aniversarea Unirii Principatelor, Duminecă, 20 Ian. 1980.

Festivitatea dezvelirii plăcii a avut loc îndată după serviciul religios ținut de către păr. Ioan Sirbu și a continuat cu un program organizat și condus de către dr. Traian Ocneanu, vice-președintele CRC.

În ordinea desfășurării lui, programul a cuprins: cuvânt de deschidere pronunțat de Traian Ocneanu; reflecții "De ziua fondatorilor," de Ilie Smultea; recitări, de Dna Elena Pârvan și Nicolae Cazacu; "De ziua unirii Principatelor," de Nicolae Cazacu; Cor: "Hora Unirii" (la pian Judy & Elisabeta Smultea); cuvânt din parte parohiei "Invierea Domnului," de Sorin Issvoran. Programul s'a încheiat cu dansuri folclorice, un grup bine pregătit (de către Gh. Costache) și îndelung aplaudat.

Masa a fost pregătită din donații făcute de familii prin coordonarea efectivă a D-nei Frances Ocneanu. Ca și în anii trecuți, Dna Angela Jonescu a donat o tortă frumos decorată în onoarea aniversării unirii Principatelor, care s'a adăugat la cea de ziua fondatorilor.

Pentru competența artistică în executarea plăcii comemorative CRC dorește să exprime vii mulțumiri și aprecieri tânărului și talentatului sculptor, Mircea Coreniuc cât și desenatorului artistic Viorel Radu care a binevoit să-i dea concursul.

Pe lângă placa comemorativă, sala de recepție a CRC a mai fost decorată cu un panou cuprinzând o colecție de zeci de fotografii luate de către Nicolae Dimitriu și frumos aranjate de dânsul pentru delectarea oaspeților.

Consiliul de administrație CRC continuă să se întrunească odată pe lună și să dezbată probleme curente și de viitor. Paralel cu chestiunile de ordin cultural și de îmbunătățire a funcționării organizației, consiliul a fost pus recent în fața obligației de a plăti "property tax" (taxa de proprietate) pentru ultimii doi ani--circa \$2,000. Adăugată la ratele lunare de amortizare, această sarcină ne determină să facem un apel calduros către membrii, prietenii și sprijinatorii Casei române & capele pentru a ne veni în ajutor cu o donație.

Rugăm, deci, pe cetitorii Buletinului să ne ajute după posibilități. Donațiile sunt scutite de taxe și se pot face către "Casa română & capela" și trimite casierului la 124 Montecito, Oakland, CA. 94610.

Părintele Ioan Sirbu tine să exprime mulțumiri doamnelor Elisa Marcu și Pârvan pentru fața de masă frumos lucrată și donată pentru altar. S. Sa a mai primit două sfeșnice cadou pentru nevoile bisericii, pentru care ține să mulțumească și pe această cale domnului Mihai Olteanu.

Tot odată, parohia "Învierea Domului" lansează un apel pentru donații de obiecte bisericesti și vestimente preoțești. Donațiile se pot face fie în natură fie în sume echivalente costului obiectelor pe care persoana dorește să le doneze. Doritorii se pot adresa pâr. Ioan Sirbu fie cu ocazia serviciului religios, fie intrând în contact direct cu S. Sa prin telefon (408-272-3086) sau printr'o scrisoare: (2324 Pacheco Drive, San Jose, Calif. 95133).

CRC multumește calduros și pe această cale tuturor celor ce au binevoit să răspundă apelului trimițând cărți, reviste și documente pentru creșterea colecției din sala

bibliotecii CRC. Formarea unei biblioteci este posibilă numai printr'un efort continuu; de aceea reînvoim apelul nostru pentru donații de cărți și documente românești sau despre România, pe care Vă rugăm să le trimiteți pe adresa CRC, Attn. Mrs. Virginia Balaci.

Acțiunea CRC pentru ajutarea refugiaților din lagărele de așteptare în Italia și Austria a continuat în cursul lunilor de iarnă. Peste zece familii sau persoane singure au beneficiat de "affidavit"-uri oferite de CRC prin oficiul Church World Service din New York, înlesmindu-li-se intrarea în Statele Unite unde, cei mai mulți dintre ei au rude sau cunoscuți prin care se descurcă. În cazul când noul venit nu are nici prieteni cu care să stea și nici mijloace, CRC oferă adăpost temporar în încăperile improvizate pentru acest scop, la reședința ei din Oakland, Calif.

CRC mai dispune de un modest "charity fund" (fond de ajutor) din care poate împrumuta--fără interes--celor în mare nevoie.

(Din păcate, nu a mai rămas decât \$100 disponibili. Acest fond ar trebui mărit--iată o nouă și vrednică ocazie pentru contribuția Dvs. la mărirea fondului de caritate.

De la corespondentul nostru din Republica Federală Germană aflăm despre un simpozion (25-27 Oct. 1979), cu tema generală despre relațiilor culturale germano-române. Simpozionul a fost organizat La München de către Societatea Academică Română, secția Germania (Dr. Constantin Sporea--președinte), în colaborare cu Centrul Cultural German de sud-est.

Din titlul comunicărilor prezentate și numele autorilor lor, reese clar că această manifestare culturală a fost bine pregătită și sperăm că lucrările produse vor vedea în curând lumina tiparului.

NEW MEMBERSHIP ALTERNATIVE

with an invitation to

REGULAR VOTING
Membership

By resolution at its November, 1979, Board meeting, the CRC Directors voted to introduce a new category of active voting membership at an annual donation of \$60 per member (or \$5 a month).

If you wish to support CRC in this way and to play an active role in the decision-making process and CRC management, please see the special membership subscription form at the back of this issue.

WELCOME TO OUR 1980 ASSOCIATE MEMBERS

Antonio Docan
Margot Munroe

Nicolae Novac

Dikran Tavagian
Jean White

We hope this list of associate members will grow. This is a way for our supporters to be associated with Casa Română in a limited way.

(For details concerning this type of membership, refer also to the above-named form at the back of this issue.)

BRC BYLAWS REVISION OF 12/79. Copies have been mailed to all founding and associate members. If others would like to see a copy, please let us know.

CALE NOUĂ PENTRU MEMBRIEla CRCCU DREPT DE VOT

La sedinta din Nov. 1979 Consiliul de administrație al CRC a adoptat o rezoluție stabilind o nouă categorie de membre cu drept de vot, pe baza unei donații de \$60 pe an (sau \$5 pe lună)

Cei doritori să susțină CRC și să participe în mod activ la administrarea ei, sunt invitați să folosească formularul de înscriere de la sfârșitul Buletinului.

SPECIAL WELCOME TO OUR NEW FOUNDING MEMBERS

Ioan & Virginia BALACI
Remus BRETOI
Valeriu BURSAN
Niculae MOLSIDIS

Anca & Mihai OLTEANU
Eugen POPESCU
Eugen STOIA

We are grateful to these seven supporters who answered our call for additional sustaining members. This raises our founders ranks to 33.

Special thanks also to Mircea Ratiu, who has increased his initial loan units to two and has pledged to further increase this figure to three.

We hope you have all seen the beautiful marble plaque honoring the founders of CRC that now adorns the foyer of 124 Montecito. We regret that Mr. Bretoi joined the membership ranks after the inauguration of the plaque on January 20th, but a space has been reserved for his name.

THE CRC BOARD ANNOUNCES
THAT Nine Spaces Remain on the Plaque for New Founding Members.

(If you are interested, please refer to the special subscription form at the back of the bulletin.)

Exprimăm vii mulțumiri celor șapte susținători care au binevoit să răspundă invitației noastre și au devenit membrii fondatori. Numărul fondatorilor se ridică astfel la 33.

Mulțumiri deosebite adresăm și D-lui Mircea Ratiu care a adăugat încă o unitate la împrumutul inițial și a anunțat că va mai adăuga încă una.

Sperăm că ați văzut cu toții frumoasa placă comemorativă care onorează reședința noastră din Montecito 124. Regretăm că D-l Bretoi a intrat în rândurile membrilor după inaugurarea din 20 Ian. și îl asigurăm că s'a rezervat un loc pentru ca numele lui să fie adăugat în curând.

Consiliul de administrație al CRC anunță că mai sunt încă nouă spații libere pentru membri fondatori.

(Dacă vă interesează, găsiți un formular de completat la sfârșitul Buletinului.)

CRC CONTRIBUTOR HONOR ROLL

Casa Romana gratefully acknowledges the financial support of the following contributors:

1980 GOLDEN BOOK DONATORS

ANONYMOUS ("Anonim")	\$150	Octavian CARDAS	\$100
Eugenia ADAMS MURESANU	50	Aurel RAUTA (Madrid)	100
*Dezideriu BREGER (12/79)	100	Mircea NICHOLS (Moldova)	10
Eglantina DASCHIEVICI	5	John Vasile MOLDOVAN	20
Eugen COBAN	15	*John ZAHARIA	240
Angela JONESCU	10		

We also wish to acknowledge a Golden Book pledge from Elisaveta Priegnitz of \$10.

* Represents transfers from member-loan to donation status.

CRC invites others to add their names to CARTEA DE AUR (Golden Book), which is displayed in a place of honor under the Memorial Plaque at our functions.

1980 BULLETIN SUBSCRIBERS

Victoria BOARIU	John V. & Ilse MOLDOVAN
Eugenia ADAMS-MURESANU	Nicolae NOVAC
Ioan & Virginia BALACI	Traian & Frances OCNEANU
Valeriu BURSAN	Alexander PARVU
Alexander BURZ	Virgil POPA
Chirilă CIUNTU	Stan M. POPESCU
Eugen COBAN	Ana POTOP
Antonio DOCAN	Grațian RADU
Radu GRATIAN	Mircea RATIU
Gigi HARABAGIU	Alexander RONNETT
Angela JONESCU	John SIMICIN
George & Cecilia JORDAN	Ilie SMULTEA
Emeric KALMAN	Constantin SPOREA
Peter & Ottilia MALATTIA	Elena STAMATESCU-GREAVU
Dumitru MIHAESCU	

This is a reminder also for our 1978 & 1979 Subscribers to resubscribe and an invitation for others to join their support to Buletinul "Casa Română" @ \$4 a year. HELP US BE SELF-SUPPORTING. (See special subscription form.)

SPECIAL ACKNOWLEDGMENT TO THE FOLLOWING
FOR THEIR RECENT INVALUABLE HELP & PARTICIPATION:

General Management--Gheorghe Costache
Secretarial Services--Dan Didescu
Financial Records--Frances Ocneanu & Judy Smultea
External Relations--Sorin Issvoran & Mircea Rațiu
Library--Virginia Balaci
Home Repairs--Nicolae Dimitriu
Immigrant & Refugee Assistance--Eugen Coban
Memorial Plaque--sculptor Mircea Goreniciu & artist Viorel Radu
Buletinul Casa Română--Cover Designer Viorel Radu & Typist Judy Smultea; Contributors--Nicolae Novac, Virginia Balaci, Florica Bațu, Dumitru Ichim, Th.A. Perry
Bulletin Board & CRC Photography--Nicolae Dimitriu
Controllers--Alex Blaga & Sorin Issvoran
Hospitality--Chairman Frances Ocneanu assisted by Judy Smultea, Hedi Cazacu, Irene Didescu, Angela Jonescu, Silvia Gheorghiu & CRC Youth
Refreshments--Chaired by John V. Moldovan, assisted by Alex Blaga
Buffet Dishes--Donated by Frances Ocneanu, Hedi Cazacu, Irene Didescu, Angela Jonescu, Elena Pârvan, Rodica Sirbu, Cecilia Jordan, Elena Stamatescu, Maria Manea-Manoliu, Ottilia Malattia.
Special Hake Honoring Unification of Principalities--Angela Jonescu
Program--Chaired by Traian Ocneanu, assisted by Program Participants:
Speakers--I. Smultea, T. Ocneanu, S. Issvoran, N. Cazacu, N. Timiras.
Recitations--Elena Pârvan, Nicolae Cazacu
The Choir--directed by Judy Smultea & assisted by accompanists Patricia Malattia, Anthony Moisidis, and Mari & Libby Smultea
Romanian Folk Dance Group--Directed by Gheorghe Costache & our young American friends Cristi & Scott & assisted by dancers Jean White and Irene & Dan Didescu
Santa Claus--Mihai Olteanu
Religious Service Furnishings--Candles donated by Mihai Olteanu & Table Cloth by Lisa Marcu & Elena Pârvan.

PLEASE FORGIVE US IF YOUR NAME HAS BEEN MISSED.
 Chairman should supply the Board with all helpers.

CRC EXPRESSES ITS GRATITUDE TO
ITS RETIRING TREASURER PRO-TEM. FRANCES OCNEANU

A special word of thanks is publicly due Frances Ocneanu for the magnificent, careful and meticulous record-keeping job she did as Treasurer-Pro-Tem this past year while the Smulteas were on sabbatical leave abroad. CRC is most fortunate to have this hard-working and loyal lady at its service. She has agreed to continue to head the hospitality committee and welcomes all the help she can get.

Membership queries and donations may now be mailed to Treasurer Mrs. Judith Smultea, Rt. 1, Box 367, Trinidad, CA. 95570 (707-677-3705).

IS OUR MAILING LIST UP-TO-DATE?

CRC has been actively engaged in up-dating its mailing list, and Mrs. Ocneanu is developing a card file. By sending out Founders Day invitations regular mail, we were able to weed out a number of outdated addresses by the return of mail. We thank Angela Jonescu for her help in updating our San Francisco list, and hope others will be willing to do some research in their areas.

We should appreciate your help by sharing address changes and additions with our secretary (Dan Didescu, 627 Wesley Ave. Oakland, CA 94610, Tel. 415-444-7447) or our treasurer. If you wish to be deleted from our mailing list, we hope you will also let us know. Guests at CRC functions are encouraged to sign the guest book and to provide their addresses if they wish to receive notices of activities.

FINANCIAL REPORTS

In the following pages you will find the consolidated annual financial statements for 1978 & 1979 (Treasurer & General Manager's Property Accounts combined). The 1978 report is included here, as previous issues have not included property management figures for that year. Balance sheets for those years are available, but space does not allow their inclusion in this issue.

Current Account Balances March 1, 1980

TREASURER'S ACCOUNTS

General Funds (mortg., etc.)	..\$1,994.58	
Charity Fund	 100.00	\$2,094.58
GENERAL MGR. PROPERTY ACCT	 658.99	
COMBINED CASH BALANCE 3/1/80		\$2,753.57

1978 CRC CONSOLIDATED FINANCIAL STATEMENT

1/1/78 Balance..... \$ 0.00

ADD: INCOME

Donations:

Unirea dela Vest. Soc.	\$ 7,000.00	
Golden Bk Founding Don	2,395.00	
Bulletin Subscriptions	 160.50	
Activities	787.00	
Charity Fund	 80.00	10,410.50

Founding Member Loans

Indiv. Initial loan units	\$10,790.00	
Accum. Loans (memb. assmt dues		
@ \$5/unit/month	 3,785.00	
Spec. units--nonprofit org.		
(Holy Res. Orth. Par.)	.. 1,200.00	15,775.00

Hall Rentals		5,117.50	31,303.00
--------------	-------	----------	-----------

LESS: DISBURSEMENTS

General

Hall Prop. Down Pymnt & Clos.	16,930.30	
(purch px.: \$71,000)		
Instal. note pymnts on \$54,000		
8½% Interest	...3,403.81	
principal pd...	1,382.03 ... 4,785.45	
(12/31/78 bal. \$52,617.97)		
Incorp., Tax Exemp. Legal Fees	847.51	
Bank Charges	 18.88	
Treas/Memb. Expense (inc. post)	54.33	22,636.86

Hall Management Expenses

Rental Commission	 972.88	
Insurance	1,169.97	
Util. (inc. Tel. & Instal. Offc)	1,081.52	
Hall Maintenance & Supplies	366.99	
Hall Furnishings & Tools	.. 126.15	
Hall Improvements:		
Concrete Fence	...514.42	
Library Addition	440.27	954.69
		4,672.20

Organizational Expenses

Gen. Mailings (post, prntg, sppls)	189.63	
Bulletins 1-4 (incl. postage)	594.61	
Hospitality:		
Buffet, refr., dec	691.21	
Courtesy gift, flwrs	.. 33.93	
Guest Room Supplies	. 25.56	
Acquis. plast. tbl clths	26.50	777.20
Clergy Travel Reimb	 65.00	
Charity Fund Distributions	150.00	1,776.44
		- 29,085.50

CASH BALANCE 12/31/78		\$ 2,217.50
(Charity Fund Balance: \$90)		

1/1/79 Balance		\$2,217.50
ADD: INCOME		
Hall Rentals.....		\$6,404.50
<u>Donations</u>		
Golden Book Founder Donations	\$215.00	
Holy Res. Rom. Orth. Parish	35.00	
Bulletin Subscriptions.....	72.00	
Activities	<u>570.75</u>	892.75
<u>Member Loans</u>		
Initial Loan Units.....	120.00	
Accum. loan Units (Memb.Assmt		
Dues @ \$5/init.unit/ma.....	<u>5,375.00</u>	<u>5,495.00</u> <u>12,792.25</u>
		\$15,009.75
LESS DISBURSEMENTS:		
<u>Mortgage Payments</u>		
8 1/2% Interest	4,396.38	
Reduction of Principal.....	<u>2,452.97</u>	6,849.36
(Bal.Princ.12/31 \$50,165)		
<u>Hall Management Expenses</u>		
Rental Commission	1,182.40	
Insurance	1,522.16	
Legal fees (bylaws,tax-exempt.)	592.00	
Accounting fees (tax forms)	95.00	
Utilities(PG&E,water,garbage)	984.81	
Tel. (Hall Pay Ph. & Offc. Ph)	233.02	
Maintenance		
Fire Prevention.....	80.00	
Hall Supplies	159.75	
Repairs	<u>100.15</u>	339.90
Furnishings (donation tbl,bakt)	20.00	
Equipment--phone answ. machine	177.75	
Improvements--Library Shelf	11.91	
Bank Charges	<u>3.91</u>	5,162.86
<u>Organization Expenses</u>		
Member Loan Redemption.....	120.00	
Treasurer Expense	21.00	
Clergy Travel Reimb.....	203.00	
Library (catalog.Asst.,UC)...	15.00	
Equipment Acquis.--Addressograph	80.00	
General Mailing(post. & Sppls)	121.95	
Bulletin 5 & 6 (incl. postage)	199.13	
Hospitality: Supplies	247.12	
Courtesy (Xmas,childr.)	<u>36.47</u>	283.59
Duplicating--Annl & Bd. Mtgs.	5.51	
		<u>1,049.18</u> <u>-13,061.4</u>
<u>CASH BALANCE 12/31/79 & SUMMARY</u>		<u>1,948.3</u>
Treas. Gen. Funds ...	1,409.69	
Charity Fund.....	100.00	
General Manager Funds.....	<u>438.66</u>	

C R C C A L E N D A R

COMING EVENTS

1. March 23, 1980, CRC will celebrate the 62ND ANNIVERSARY OF BESSARABIA.

This day (Sunday) will begin with the Holy Mass at 11 a.m. and will continue with a POT-LUCK LUNCHEON for everyone and an appropriate anniversary program.

Hospitality Chairman Frances Ocneanu will coordinate the table service & serve coffee.

Admission is free, but voluntary donations will be gratefully accepted.

2. April 6, 1980. The Reverend Father Ioan Sirbu wishes to invite all parish ("Holy Resurrection") members and their friends (and others wishing to attend) to an EASTER-DAY SERVICE to be held on Sunday, April 6th at 11 a.m. at 124 Montecito, Oakland, CA. (the CRC residence).

3. May 10, 1980. Casa Romana & Capela will celebrate the "MAY 10TH" ANNIVERSARY on Saturday, May 10, at 8 p.m.

Following a brief program of historical remembrance, snacks, coffee and refreshments will be served.

The evening will continue with sounds of selected music, dance and friendly conversations.

PLEASE MARK THE ABOVE DATES ON YOUR CALENDAR AND IN YOUR MEMORY, as we are not planning to mail additional invitations for the above events.

2. ☐ I wish to become a REGULAR VOTING MEMBER by contributing \$60 in annual dues for which I may take a tax deduction. I wish to pay my dues

(a) annually _____ (\$60); (b) monthly _____ (\$5 a month)

3. ☐ I wish to become an ASSOCIATE AND NONVOTING MEMBER by contributing \$12 as annual dues for which I may take a tax deduction. I wish to pay my dues

(a) annually _____ (\$12); (b) monthly _____ (\$1 a month)

Associate Members receive regular mailings and have the right to participate in discussion and make suggestions but not vote. Like regular voting members, they have access to CRC facilities (library, hall) as provided by the bylaws.

4. ☐ I wish to make a GOLDEN BOOK DONATION of \$ _____ for which I may take a tax deduction. The names of donors are inscribed in the Golden Book (Cartea de Aur) occupying a permanent place of honor at CRC.

5. ☐ Please enter my tax-deductible subscription to BULETINUL "CASA ROMANA" at \$4 a year for the years _____.

(signature) _____ (address) _____
(date) _____ Tel No. _____

CASA ROMANA & CAPELA

FONDATORI I
(THE FOUNDERS)

Ioan & Virginia Balaci
Alexandru Blaga
Valer Bursan
Alexander Burz
Nicolae Cazacu
Margareta Cismaru
Eugen Coban
Gheorghe Costache
Dan C. Didescu
Nicolae Dimitriu
John Dumitru
Sorin Issvoran
Angela Jonescu
Fam. George Jordan
Emeric Kalman

Romeo Malattia
Ottilia Bria Malattia
Niculae Moisidis
John V. & Ilse Moldovan
Fam. Traian Ocneanu
Anca & Mihai Olteanu
Alexander Parvu, Jr.
Eugen Popescu
Mircea Ratiu
John Simicin
Ioan Sirbu
Ilie J. Smultea
Judith Clark Smultea
Elena Stamatescu
Eugen Stoia
Petre Sturzu
Leon Vasu

SPECIAL ACKNOWLEDGMENT TO:

Romanian Orthodox Parish "Invierea Domnului" &
Unirea dela Vest Society of the Union & League
of Romanian Societies of America

BOARD OF DIRECTORS

Alexander Blaga
Nicolae Cazacu
Eugen Coban
Gheorghe Costache
Dan C. Didescu
Niculae Dimitriu
Traian Ocneanu
Ilie J. Smultea

OFFICERS

President . . . Ilie Smultea
Vice Pres. . . Traian Ocneanu
Secretary . . . Dan Didescu
Treasurer . . . Judith Smultea
General Mgr. . . Gheorghe Costac